

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theses Theologicae De Certitudine Morali Quam habere
debet Confessarius de dispositione Poenitentis, ut eum
sepositâ justâ necessitate licitè absolvat**

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1685?]

Præfatio.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10951917-8

P R Æ F A T I O.

Cum in Methodo remittendi & retinendi peccata quibusdam displiceat, quod in eâ allucibi dicatur; in Confessario, ut seposita omni necessitate Pœnitentem absolvat, requiri certitudinem moralem de sufficienti dispositione Pœnitentis, credimus non abs re fore, si istam Methodi doctrinam obiter alicubi indicatam, per has Theses latius explicemus, & ex professu nunc proponamus, ac congruis argumentis stabiliamus. Et primò quidem ostendemus illicitum esse; Confessarium, justâ necessitate sepositâ, absolvere Pœnitentes, quos ipse censet ad Absolutionem validè recipiendam probabiliter tantum esse dispositos, adeoque probabiliter indispositos.

Deindè probabimus quod Confessarius non debeat de sufficienti Pœnitentis dispositione habere certitudinem metaphysicam, aut etiam physicam, & ne quidem moralem qualis reperiri potest in historia humana; imo nec moralem tantam, uti quispiam habere quandoque potest de propria sua conscientia, sed sufficere ac requiri quandam speciem istius certitudinis moralis, quam habere quis potest de dispositione alterius hominis: requiri inquam ejusmodi certitudinem, dum abest omnis necessitas consistentem dubiè dispositum absolventi.

Denique ostendetur, ut Confessarius Pœnitentem dubiè dispositum licitè absolvat, sufficere quod adsit justa necessitas; justa, id est, proportionata signis Pœnitentiæ, hoc scilicet pacto: ut quo necessitas est major, sufficiant Pœnitentiæ signa minora; & quò necessitas est minor, requirantur Pœnitentiæ signa majora: nullam proindè requiri certitudinem moralem dum adest justa necessitas absolventi dubiè dispositum.

C O N C L U S I O P R I M A.

A persuasione Confessarii de dispositione aut indispositione Pœnitentis valor aut invaliditas Sacramenti Pœnitentiæ nullatenus pendet.

Sacramentorum materia & forma (quod cuilibet Theologo notum est) non pendet à notitia quam de illis habeat aut non habeat eorum Minister: idem prorsus dicendum est de Sacramentorum valore, & à paritate rationis de eorundem invaliditate. Quare si quidpiam, sive ex natura rei, sive ex divina institutione, requiratur veluti materia Sacramenti Pœnitentiæ, si istud Pœnitentibus reverà desit, invalidè eos absolvet Confessarius, etsi vel ex ignorantia juris vel ex ignorantia facti sibi persuadeat nihil ipsis deesse. Ex. gr. ex ignorantia juris Confessarius credat, nihil deesse Pœnitentibus, qui ex solo timore servili pœnæ infernalis, vel aliquo quidem amore divino, sed non prædominante, de peccatis dolent: vel certè Confessarius nobiscum persuasus neutrum illorum sufficere, sed requiri dolorem de peccatis ex amore Dei prædominante, per errorem facti credat quod Pœnitentes habeant ejusmodi dolorem. His ita se habentibus quidquid sive circà jus sive circà factum etiam quacumque firmitate sibi persuaserit Confessarius, invalidè absolvet Pœnitentes serviliter tantùm, vel ex solo amore Dei non prædominante, de peccatis dolentes: posito nimirùm, quod Sacramentum Pœnitentiæ veluti materiam reverà requirat dolorem ex amore Dei prædominante: *Tunc enim vera est absolutio præsentis, cum æterni arbitrium sequitur Iudicis.* S. Gregorius hom. 26. in Evang. ad illa verba. *Quorum remisistis, &c.* Et ex adverso validè absolvet Pœnitentes coram Deo ritè dispositos, etsi Confessarius credat esse indispositos, ut si cum persuasione quod sint indispositi, ob aliquam spem

de